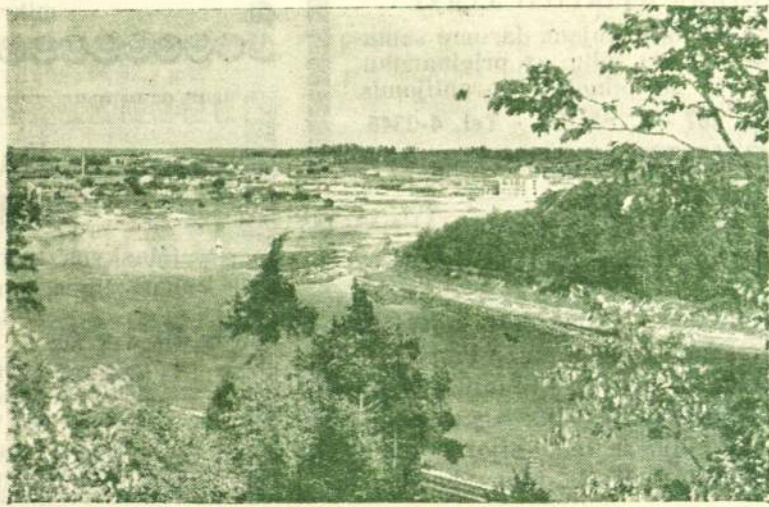

VILTIS

LIETUVIŲ IŠEIVIŲ JAUNIMO ŽURNALAS
SAUSIO MĖN.

Nr. 1 (11) 1936 m.

Petrašiūnai — Kaunas.

LTSR valst.
respublikinė
spauda

J. FRIZZO & CIA. BANKINIAI NAMAI

Įkurti 1900 metais

Rua Mauà Nr. 207

Skyrius RUA 15 DE NOVEMBRO, 41

São Paulo

Laivakortės ir šamados į visas pasaulio šalis.

Piniginės perlaidos — siunčiame pinigų į Lietuvą ir kitas pasaulio šalis.

UŽSIENIŲ VALIUTĄ perkame ir parduodame geriausiomis kainomis.

INDELIAI IR EINAMOSIOS SASKAITOS

Priimame indelius, mokame nuosimčius ir teikiame knygeles (cadernetas).

Kalbame lietuviškai ir kitomis kalbomis.

Teikiame informacijas raštu į provinciją.

REDAKCIJA rankraščius taisy savo nu. ž. ir t.

Nesunaudotų rankraščių savo lėšomis negrąžina. Už skelbimų turinį neatsako. Siunčiant Redakcijai korespondencijas, raštus ar laiškus, visada turi būti nurodyta siuntėjo vardas, pavardė ir tikras adresas.

ŠAMADOS

J. FRIZZO BANKINIAI NAMAI

Isac Cogan tarpininkaujant, darome šamadas iš viso pasaulio šalių, už prieinamiausias kainas ir su pilnomis garantijomis.

Rua Mauá, 207 - S. PAULO - Tel. 4-3345

« VILTIES » ŽURNALAS GAUNAMAS

Luz stoties kioske; José Paulino vaistinėje; prie Centralinio Pašto laiptų ir kampo; Rusų vaist. Mokoje; Menkaičio krautuvėj S. Annoj; Kirilausko krautuvėje Villa Anastazijoj, pas atskirus platintojus ir Redakcijoj.

SANTOS: S. P. R. stoties kioske.

Prisiekusis Vertėjas MIGUEL OCOUGNE

RUA 15 DE NOVEMBRO 32 sobreloja
Tel. 2-6393 — SÃO PAULO

Daro vertimus iš visų kalbų ir paruošia visokius dokumentus, kaip antai: chamadas, naturalizacijos, carteiras de identidade, carteiras profissionaes ir kitus dokumentus.

Kalbama lietuviškai

Dr. S. MEITIN

(Diplomuotas Vokietijos ir Rio universitetuose)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vakaro.

Ultravioletiniai spinduliai.

SUSIKALBAMA LETUVIŠKAI

Rua Barão de Itapetininga, 139

Salas 8-9 - Telef. 4-0715

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universitetuose 1914 m. laidos)

RUA YPIRANGA, 193 - ap. 4 (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316.

Ligonius priima kasdien: nuo 3 iki 9 val. vak. Sekmadieniais nuo 10 val. iki 12 val.

Vidaus, nervo-psichinės ir moters ligos.

Specialė klinika venerinių ligų (triperis, sifilis, šankeris)

Laboratorija: tyrimas šlapumo, kraujo mikrobu ir t. t.

Daktaras

A. JAZARA - SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.)

Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.

Ladeira Porto Geral, 12 sobr.

2.º Andar - salas 4 e 5

(kampus Boa Vista ir 25 de Março)

Gyv. butas ten pat 5 auk. Tel. buto 2-5068.

V I L T I S

LEIDŽIA BRAZILIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO S-GA «VILTIS»

1936 metų

Adresas: "VILTIS" Rua Aureliano Coutinho, 10 - S. PAULO

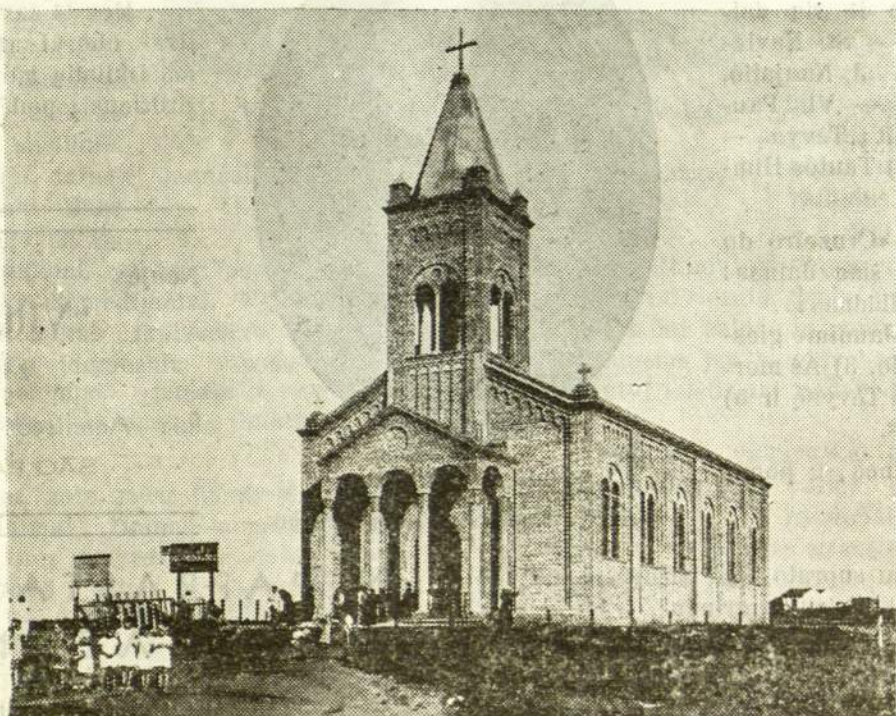
Nr. 1 (11)

Sansio - Vasario
mėn.

KAINA: Metams 8 mlr., pusmečiui, 5 mlr. Amerikos valstybėse - metams 12\$000, pusmečiui 6\$000. Lietuvoje ir kitur metams 15\$000 pusb. 8\$000. Atskiras nr. 1\$000.

Eina II metai

LIETUVIŲ BAŽNYČIOS PAŠVENTINIMAS

Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo bažnyčia.

São Paulo lietuvių kolonija yra vienintelė visoje Pietų Amerikoje, kuri sugebėjo per taip trumpą laiką pastatyti savo nuosavą bažnyčią.

Jei kas prieš keletą metų būtų užsiminęs apie savąją bažnyčią, tai tam nebūtų niekas patikėjęs ir bendrai ta idėja buvo laikoma tik fantazija, šiandien jau ta fantazija virto realybe, žodis stojosi kūnu ir štai vasario 16 d. įvyko ir tos bažnyčios pašventinimas.

Paminėdami tą faktą, pažiūrėkim, nors trumpais bruožais, kokia yra tos bažnyčios istorija ir prie kokių aplinkybių jos statybos darbas ėjo.

Mintį pastatyti nuosavą bažnyčią metė tik ką atvykęs į São Paulo kun. B. Sugintas 1931 m.

rugpiūčio 16 d. visuotinam Šv. Juozapo B-nės narių susirinkime. Bet ta mintis liko tik idėja ir tik 1932 m. balandžio 10 d. visuotinas susirinkimas padarė tuo reikalu konkretų nutarimą, įgaliavęs kun B Sugintą bažnyčios statybai rinkti aukas, kaip čia Brazilijoje, taip ir kitur, o jei būtų reikalas, tai Lietuvoje ir Š. Amerikoje.

Tačiau aukų rinkimas prasidėjo tik 1933 metais, ir tai ne čia São Paulo lietuvių kolonijoje, bet Lietuvoje, į kur kun. B. Sugintas su visais įgaliojimais išvyko birželio mėn. 13 d. Iš Lietuvos nukeliavo į Šiaurės Ameriką, iš kur grįžo į Braziliją tik 1934 m. gegužės 12 d. Nors svetur išbuvo vienerius metus, tačiau sugrįžo ne tuščiom rankom, o parsivežė net beveik 84 kontus. Ir tik

"VILTIES" CHORAS VEIKIA

São Paulo lietuvių kolonijoje „Vilties“ choras vaidina svarbų vaidmenį. Be jo niekas svarbesnio neįvyksta. Jei nebūtų choro, tai visos rengiamos šventės bei įvairūs paminėjimai išeitų mizernai, nes tik jis išpildo visas programas ir savo balsais kelia lietuvių vardą viešumon.

Štai imkim nors paskutinės šventės — Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimas ir savos bažnyčios pašventinimas. Čia kaip tik choras prie tų iškilnių daug prisidėjo. Už tai tebūna jam garbė.

Tautos šventės paminėjimo programa, kurią išpildė choras, susidėjo iš šių dainų: 1) Į Vilnių — St. Navicko, 2) Burtai — J. Naujalio, 3) Aš mergytė — Vl. Paulausko, 4) Leiskit į Tėvynę — Vl. Paulausko, 5) Tautos Himnas.

Per radio «Cruzeiro do Sul» sudainavo šias dainas: 1) Oi liūdnas, liūdnas... — St. Šimkaus, 2) Jaunimo giesmė — J. Naujalio, 3) Aš mergytė, 4) Leiskit į Tėvynę ir 5) Lietuvos Himnas.

Visos dainos, ponui

Kun. B. Sugintas,
Lietuvių bažnyčios sumanytojas.

J. Stankūnui diriguojant, buvo sudainuotos keturiais balsais.

Šv. Juozapo bažnyčios pašventinimo metu giedojo lotiniškai misias keturiais balsais ir melodinga «Ecce Sacerdos Magnus».

Kaip saleje ir per radio, taip ir bažnyčioje choras išpildė savo uždavinį kuopukiausiai.

J. E. Vyskupas D. José Gaspar de Affonseca e Silva, atlaikęs pontifikalines misias, nuo altoriaus sakydamas prakalbą pavadinu chora «bem preparado».

Mes iš savo pusės „Vilties“ chorui už pasidarbavimą iškilnių metu tariam nuosirdžiausią padėką.

St. P.

Naujas

“Vilties”

žurnalo adresas:

Rua Aureliano Coutinho, 10
SÃO PAULO

dabar žmonės jau suprato, kad bažnyčios statymo idėja yra paremta tvirtu pagrindu.

Tuoju tapo sudarytas Statybos Komitetas, išdirbtas bažnyčios planas, išrūpinta velti žemės sklypas ir padaryta sutartis su inžinierium Botelho, kuris apsiėmė tą bažnyčią pastatyti. Ir jau 1935 m. kovo 24 d. įvyko pamatų pašventinimas. Darbas pradėjo smarkiai žengti pirmyn, o tuo pačiu laiku aukų rinkimas tęsėsi toliau.

Praslinko nuo statybos pradžios tik 11 mėnesių ir šiandien jau nuosavoj bažnyčioje galim garbinti Aukščiausiąjį prigimta kalba.

Kaip buvo jau minėta, bažnyčios pašventinimas įvyko vasario 16 d. Pašventinimo apeigas atliko J. E. São Paulo vyskupas D. José Affonseca assistuojant pralotams ir kitiems kunigams. Pamaldų metu giedojo «Vilties» choras.

Pašventinimo proga gauta daug pasveikinimų.

Taiigi São Paulo lietuvių kolonija jau turi ir savo nuosavą bažnyčią.

NEPAPRASTAS RADINYS

Sibire, netoli Irkutsko, vienas kaimietis savo kieme kasdamas žemę užtiko nepaprastą daiktą, kuris sudomino visus rusų archeologus. Žemės plote, kuriame buvo rasti vaiko griaučiai su kaulo karoliais skaitoma apie 50 tūkstančių metų. Karoliai buvo užkabinti ant mažos kaulinės lentelės ir įtvirtinti į namuto dantį. Vaizdavo tris susikryžiuusias gyvates.

Šale griaučių rasta ginklų ir 20 kaulinių moteriškų stovylų. Manoma, kad tai kokios nors deivės.

Kaikas netiki daiktų senumui, bet turimos archeologines žinias sako, kad paskutiniai kaulo ginklai buvo vartojami 20 tūkstančių metų prieš mūsų erą.

Vedami tyrinėjimai ir jeigu jie patvirtins daiktų senumą, tai radinys sukels tikrą revoliuciją Archeologijos srity.

LIETUVIŲ TAUTOS MENAS

J. STANKŪNAS.

(tąsa).

Ir aišku, mūsų vargšas žmogelis negalėjo šokti, linksmintis, nes nešė sunkiausią vergijos jungą, buvo už bet kokį gyvulį ponų išmainomas. Neturėjo ne vienos liuosos valandėlės. Trūko dar būtinam poilsiui pailsėti. Tik pranykus vergijai, baudžiavai, jau mūsų tėvų atmenamoj gadyneį, pagerėjus gyvenimo būviui, liuoslaikiais susirinkę būriais jaunimo, pradėjo daryti pasilinksminimus. Toki pasilinksminimai pradėjo dažnėti ir išaugo su tam tikromis net pramogomis, būtent: šokiai, žaidimai, rateliai, šposai, kuriuos atlikdavo tam tikri komedijantai. Vestuvėsnai specialiai tokius komikus užkviesdavo, kurie prisiruošdavo ko įdomesnių šposų pakrėsti. Iš šokių buvo šokama: «padūkėli», «vyžų šoki», «porlali», «čiutytą», «kracatą», «suktinį», «snaudalą», ir kit...

XIX amž. gale, mūsų liaudy įdomiausi buvo pasilinksminimai. Žinoma meno žvilgsniu negalime pagirti, nes pavyzdžiui pradėjus valsą šokti nepanašus buvo į valsą. Arba polkai į jus į madą skaitėsi tas gerai į šoka, kuris garsiau su klumpėmis grindis sukirdavo, iš po kurių kibirkštys lėkdavo ir visas namas net siūbuodavo. Bet senieji šokiai dabar mūsų žmonėms beveik nežinomi, neįkandami, o mūsų tėvai jus labai gražiai šokdavo.

Dabar mūsų jaunimas bendrai didesnių figūrinių šokių nemėgsta, bet stumdosi fokstroto arba kaip Brazilijoje marchinės kvaituly, kurie nė jokiu atžvilgiu nėra įdomūs.

Štai atsigręžę pažiūrėkim su kokiu įdomumu ėjo Lietuvoje vakaruškos prieš kokį 60 metų.

Kas šeštadienio vakarą beveik kiekviename kaime būdavo jaunimo pasilinksminimui sueigos — vakaruškos. Vakaruškos būdavo pas ūkininką, kurio yra jaunų merginų ar sūnus muzikantas ar didelė patalpa pašokti.

Į vakaruškas eidavo abiejų lyčių jaunimas kiek geriau pasidabinę. Vasarą vyrai nešiojo ilgus baltus drobės marškinius, užleistus ant viršaus kelnų. Marškiniai sujuosti margai, pinta

Dr. V. Kudirkos mokyklos mokinės - baletų šokėjos.

Jaunosios bal-tistės šokyje «Ei varge, varge...», kuris statytas per eglutę — spektaklį prieš kalėdas.

juosta. Vilkėjo plačias margas, ar baltos dobės kelnes. Kojas avėjo vyžomis, klumpėmis, žaselėmis. Bendrai apsiavimas buvo rūpinamasi, kad padai būtų kieti, labiau tauškėtų. Batai buvo didelė retenybė, tik į bažnyčią einant per petį persisvėrus nešdavosi, o nuėjus šventoriuje apsiaudavo, o po pamaldų išėjus vėl nusiaunama ir taip pat per petį permes-tais pulkai traukdavo jaunuolių ir tokių batų aišku užtekdavo ir jų vaikams.

Vyrai eidami į vakaruškas, marškinių už-antyje nešdavosi mergelėms pačestavoti riešutų, žirnių, pupų, obuoliukų ir pan. Tuokart dar saldainių nebuvo. Vėliau atsiradus saldainėms jau blogiau būdavo, sušilus kaip pradėda antįj leistis, tai padarydavo dug nema-lonumo.

Merginos į vakaruškas eidavo vienmarškinės. Marškiniai buvo baltos naminės drobės, plačiom rankovėm, su raudonais žieškų raštais antpečiuose ir apikaklėse užaustais. Vilkėjo plačius kvolduotus sijonus margiai languotus ir kitokius. Dėvėjo margą su žieškais austą drobinę prijuostę, galvas puošė dideli žalių rūtų vainikai. Taip pat užanty nešdavo savo mylimiems bernužčiams dovanų, valgomų daiktų: sūrio, dešros, pyragaičių ir kit.

Tuo laiku daugiausiai šokdavo priemenėse. Pašokus susėdę ant laktų, kur žąsų kiaušinius deda ir peri, dainuodavo, pasiuturiuodavo. Nėra girdėta tuo laiku muštynių.

Taigi mes jus vadiname tamsiais žmonėmis, o mūsų laikais apsišvietusių tarpe daug bauriau esti nekaip tais vadinamų «tamsiais laikais». Dabar kas eina ir toj pačioj mūsų kolonijoje, į «pašoki» turi kartu neštis ir krepšiuką dantims arba savo kaulams susirinkti, arba turi turėti Carneiros kumštį.

Šokiai ne visi buvo šokami poromis susikibus kaip dabar, šoko ir trijose, šoko prieš viens kitą sustoję rankomis susikibę ir į šonus įsiremę. Visi šokėjai kartu ir dainuodavo pritaikintas tam tyčiai dainas, o muzikantai pritardavo, vamzdeliu, skudučiais, švilpinėmis, kankaliais, oz-

ragiais, bubneliu. Gabesni pasidirbdavo ir smuiką. Tokiais instrumentais buvo atgrojama ir vestuvės.

Dabar dirstelkim bendrai į Europos valstybes, pamatysime, kad kiekviena turi skirtingų šokių ir kiekviena stengiasi savo šokius palaikyti, platinti. Visose rasime grįnai tautiškų pačios liaudies sugalvotų ir tarptautinių šokių. Lietuvoj dabartini tautiški šokiai: Suktinis, Noriu miego, Kepurinė, Klumpakojis ir Našlys. Lenkų: Polka, Mazurka. Rusų: Krakoviakas, Kukietka, Kazokas.

Taigi kiekvienos tautos susipratę piliečiai visus ir visada stengiasi propaguoti, palaikyti tik kas sava. Ir rūpinasi ko gražiau atlikti. Reiskia taip pat stengiasi, kad ir su šokiais neištautėti. O ką matome pas mus? Labai liūdni faktai. Papuolęs mūsų jaunuolis mīestan, kurie jau yra romantiskais ištvirkimo šokiais apsvaigę, tampa taip pat jų auka. Išdūksta gražūs tautiški pradievaitės garbintojų ir jau šokius šoka panašiai kaip Graikijoje šoko. Tad kultūra šiuo atžvilgiu visiskai paskutiniu laiku nusmuko.

Painkim mūsų jaunimą Brazilijoje, ką mes matome. Visiskai šokiais ištautėję. Maža dalis dar pamena bei moka savus šokius šokti. Stumdosi, kraiposi laukinių indijonų papročiu. Vadinas ne mes laukinius civilizuoame, bet jie mus nucivilizuoja, nukultūrina. Čia didžiausia kaltė tų visų rengėjų šokių vakarų, kurie ruošia lietuvių, lietuviškų organizacijų vardu, ir nesirūpina savų šokių palaikymu. Juk per šokius irgi eina nutautėjimas. Tad turėdami uždavinį išlaikyti lietuviybę kaip tik turim rūpintis ir su šokiais. Žinoma neapseisime be tarptautinių šokių formų kaip, be valso. Bet gali būti ir tas pats valsas ar fokstrotas parašytas lietuviu, lietuviškais liaudies motyvais, ir tokiu būdu bus lietuviui malonesnis, suprantamas, smagesnis šokti. Užtai visi orkestrai grodami lietuvių parengtose pramogose turi stengtis groti daugiau savų šokių ir tarptautinių šokių formose šokius vartoti lietuvių liaudies dainos temomis paremtais, kad tuomi pačiu primintų jaunuoliui (iai) gimtąją šalę.

Dar mes savo tautiškus šokius galėtume ir viešai svetimtautiams scenoj pademonstruoti, kaip rusai, estai ir kiti... Bet nežinau kodėl iš mūs niekas nesirūpina.

Lietuvių tautos meno šioji šokių šaka įpatingai mūsų išeivių tarpe yra beveik užmiršta. Mūsų jaunoji karta užaugus tiesiog neturės nė mažiausio supratimo. Nežinos kas tai suktinis, klumpakojis, (o jau kaip apie «porlajį», «čiutytą», «kracatą», «vyžų šoki» ir kitus senovės šokius jau ir dabar tik žilagalviai pasakoja), nežinos kas do toki tie rateliai, žaidimai, nes dabar jie labai mažai kada vartojami. Gailu, kad taip greit nyks-

IŠRASTAS ŠVIESOS KULKOSVYDIS.

Paskutinių kelių metų bėgyje vis dažniau tenka išgirsti minint «mirties spindulius». Kai kas tvirtina, kad «mirties spinduliai» — žmogaus fantazijos padaras. Dar niekam nepasisekę išrašti tokio aparato, kurio skleidžiami spinduliai per kelias sekundes galėtų išžudyti visą armiją prieš kareivių, sulaikytų lėktuvą, ar visu smarkumu važiuojančius automobilius. Tačiau yra nemažai žmonių, kurie tvirtina tokius spindulius esant.

Užsienio spauda rašo apie nepaprastus bandymus, atliktus Prancūzijoje, San — Žermenó apylinkėse. Bandymai buvę daromi su vokiečių emigranto inž. Keilhauzo išrastu «šviesos kulkosvaidžiu». Šitas kulkosvaidis šauda ne kulkomis, o ...vieno milijono žvakių stiprumo šviesos spinduliais! Bandymams buvusi panaudota bulių banda, esanti už vieno kilometro nuo «šviesos kulkosvaidžio». Paleidus tik 150 tūkstančių žvakių stiprumo šviesą, visi buliai krito, kaip dalgiu pakirsti!

Pažymėtina, kad vartojama ne elektros energija šviesai gauti, o tam tikras parakas, kurio cheminė sudėtis, aiškus daiktas, laikoma didžiausioj paslapy.

Inžinieris Keilhauzas savo išradimą pasiūlęs Prancūzijos karo ministerijai, kuri dabar ir daro jau su juo bandymus.

Jei tas teisybė, tai, reiskia, kad ateities karas galės trukti tik keletą akimirų, nes tokiomis, «šviesos kulkosvaidžiais» apginkluota kariuomenė būtų nesuvaldoma. Ji žygiuotų skleisdama tikrą ir greitą mirtį

ta mūsų tėvelių, senelių sukurtas šokių menas, išmainomas į kokius tai «pasitynimus». Tuom pačiu mes išniekiname, įžeidžiame savo tėvelius, tėvynę ir lietuviu vardą. Linksminimės šokdami daugiau savus šokius neslėpdami, parodykime svetimiems, kad mes turime ir mokame gražiai atlikti savos kūrybos šokius, bei pasilinksminimo priemonės — ratelius, žaidimus ir pan.

Toliau sulyg senų žmonių nupasakojimais ir iš užrašytų padavimų aprašysiu lietuviškas senas kaimo vestuves su įdomesniais eilerašiais bei špomis ir apeigomis, kur bus juokų ir įdomu mūsų jaunimui sužinoti.

(b. d.)

IVAIRENYBĖS

AUTOMOBILIAI SU TELEFONAIŠ.

Iš Detroito pranešama, kad automobilių magnatas H. Fordas su savo inžinieriais studijuoja nepaprastą konkursą laimėti — įvesti jo dirbamuose automobiliuose telefonus.

Fordas jau turi įsitaisęs telefoną savo automobily, kuriuo pats važinėja. Šiuo telefonu bet kurio momentu gali kalbėtis su savo agentais net visame pasauly.

Visai neseniai Fordas vyko į Schenektado miestą tartis komerciniais reikalais. Patogiausiai sėdėdamas savo automobily, kuris ritosi miesto gatvėmis, turėjo pasikalbėjimą su Buenos - Airės esamų dirbtuvių direktorium. Šiam pasikalbėjimui Fordas naudojo francūziško tipo telefonu. Kalbėjosi visai laisvai, kaip su kaimynu, sėdinčiu šale savęs. Žmonės, kurie matė šį nepaprastą istorišką įvykį liūdi, kad iš B. Aires klausia «Kodėl nesuteikiat mums vizitą?» «Kam tas reikalinga». «Kam reikalinga daryti ilga kelionė, kuomet turite puikų aparatą ir gali naudotis, kaip radio telefonu», — atsakė Fordas.

GARBINGŲ DEIMANTŲ LIKIMAS.

Nesenai Londone iš vienos sankrovos vitrinose buvo pavogtas viso pasaulio garbinama ir trokštama brangenybė — deimantas, kuris sveria 40 kilačių ir anksčiau puošė carų karūną. Jis vertinamas viena milijoną anglų svarų. Ši brangenybė kaip ir kiti didelės vertės perlai turi savo istoriją, pilną įvairių avantiūrų. Viena baigėsi šiuo paskutiniu įvykiu. Šio deimanto istorija ir dar tebesitęstų, jei jo dabartinis savininkas pats pripažintų policijai. Škotlandijos teisininkai yra persitikrinę, kad plėšikas, kuris šį deimantą pavogė, nėra kriminalistas ir nebuvo suvilijotas pasipelnymo idėjos, nes ligi šiol niekam jo nepasiūlė pirkti.

Bet vienas įvairenybių rinkėjas, kuris negalėdamas didelį patraukimą turėti savo spintoje viso pasaulio garbinamą dalykėlį, rizikuodamas net savo gyvybe, nedoru būdu ryžosi įsigyti jį.

Ten ne pirmą kartą pasitaiko Londono sankrovų dienos metu apiplėšimai.

Kiekvienas apiplėšimas yra panašus vienas į kitą. Iš to spėjama, kad jie įvyksta tos pačios gaujos ar atskiro asmens vadovaujami, nes ir paskutinis apiplėšimas, jau šeštas iš eilės, pavyko laimingai kaip ir kiti.

Netoliese stovi paliktas automobilis laukias vyriškio, kuris pasinaudodamas Londono

centro gatvėmis vidurdienio judėjimu sėlina prie bet kurios brangenybių vitrinose.

Pribėgęs greitai išpiauna stiklą ir nepaprastu greitumu pasigriebia numatytą brangenybę ir vikriai šoką į automobilių ir dingsta iš akių.

Toks dramatiškas brangenybių dingimas, meniškas pasisekimas yra daugybės nelaimių kaltininku. Tokias brangenybes, deimantus šimtmečiais lydėjo keršto, kraujo bei ašarų legendos.

Viso pasaulio mėgiamiausias deimantas, vadinamas «Orlov», kadaise puošė rusų carų skeptrą. Jis yra labai švarus ir gražiai nudailintas sveria 193 kilates, turėjo 2,5 cm. skerspūvio.

Jo kilmė tikrai nežinoma, bet spėjama, kad paeina iš indų šalies. Nes po nužudymo vieno persų sosto įpėdinio Orlov žvilgantysis perlas atsidūrė vieno armėnų pirklio rankose. Pastarasis laimės suteikti jį atidavė 1772 m. vienam rusų princui už 450.000 rublių ir už tam tikrą raštą. Naujasis perlo savininkas buvo Katarinos Didžiosios favoritas, todėl tą perlą dovanojo jai. Nuo šio laiko šį brangenybę lydėjo carus ir jų šeimas. Panašiai pasakojama, kad tokią pat laimę turėjo ir kitas puikusis perlas «Sha».

Indusų legenda sako, kan puikiausias deimantas kilo iš Kohinor žemės, apie 5.000 metų amžiaus, turi magišką jėgą, kuri gali pačiam savininkui laimės suteikti.

Jo istorija yra pilna kruvinų dramų. Kilęs XIV šimtmečiu vardas reiškė «Šviesos Kalnas». Apiplėšimo būdu šį brangenybę atiteko į vieno malabarų princo rankas ir atsidūrė Dehroj. Ten buvo virš šimtą metų sudarydamas vienos pilies turto žymią dalį.

1665 m. netikėtai pasirodė Venecijoje, kur buvo suskaldytas dalimis. Dailininkas, galėjo vartyti, čiupinėti savo pirštais deimantą, kuris svėrė 793 kilates ir pagaliau suskaldyti. Viena šių dalių dar ir po šiai dienai puošia Didžiosios Britanijos karaliaus vainiką ir sveria 106 kilates.

Vertė lšeivis.

Ponių ir Panelių dėmesiui!

Eikite kirpti ir garbanuoti savo plaukus tik
į lietuvių moterų saloną

“POLLA”

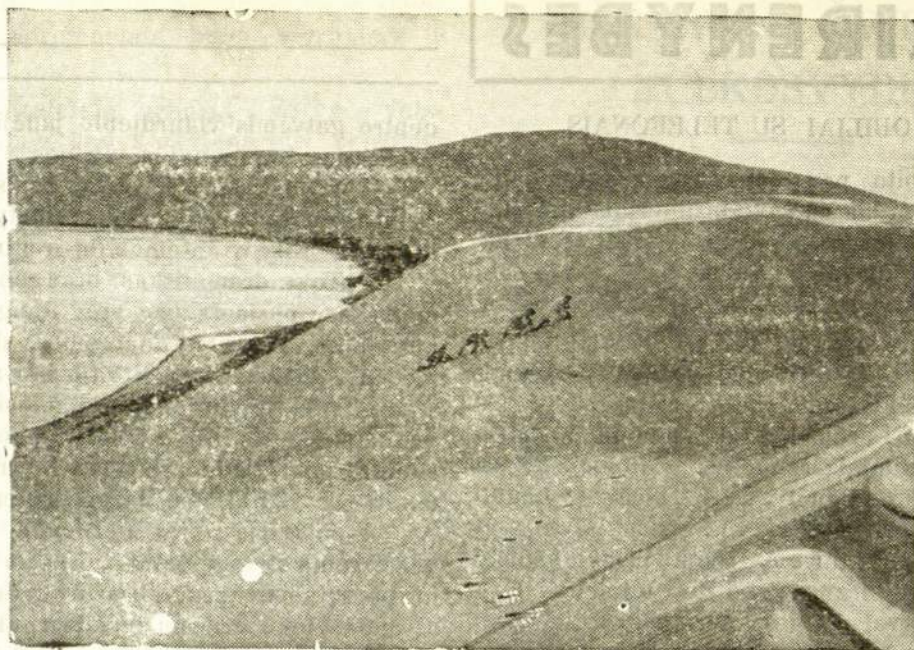
Kerpame ir garbanuojame plaukus sulig paskutinės mados.

Didelis prityrimas garbanavime «Permanente», garantuotas dešimčiai mėnesių.

Kainos nuo 10 iki 20 milreisu.

Antrašas: **Rua José Paulino, 106.**

Tik neužmirškite!

Lietuvos pajūrio kopos.

KELIOS MINTYS APIE MANDAGUMĄ

Mandagumas nieko nekaštuoja,
bet daug perka, — sako patarlė

Mandagumas yra viena iš dorybių. Kiekviena dorybė puošia žmogų, — mandagumas juoba, nes juo žmogus pareiškia nuoširdumą, kuklumą ir patarnavimą kitiems. Mandagus žmogus turi vengti, kas netinkama, nepadoru, kas įžeidžia kitą asmenį. Mandagumas nėra vien gražis ir lipšnūs elgesiai, judesiai, nusilenkimas sveikinantis ar elgsena draugijoje. Be tų išvardintų išorinių formų, mandagumas yra vidinis, puošias žmogaus sielą.

Norėdami būti mandagūs, turime turėti galvoje šiuos dalykus:

Pirmiausia turime gerbti savo tėvelius. Tai būtina sąlyga doram ir mandagiam žmogui. Tas, kurs negerbia savo tėvų, niekad nenusipelnys mandagaus žmogaus vardo. Taip pat turime gerbti vyresniusius ir vengti viso, kas yra storžieviška ir akiplėšiška. Gerbdami kitus — gerbsime save. Stenkimės suvaldyti savo neapykantą ir pyktį! «Ko nori, kad kitas tau darytų, daryk tu jam; ko nenori, kad kitas tau darytų, nedaryk ir tu kitam, — sako Bažnyčios tėvai. O ar mes norime, kad su mumis kas negražiai, šturkščiai elgtųsi, ar mums yra malonu, kada kokio storžievio esame įžeisti. Ne. Tad ir patys būkime mandagūs ir venkime viso, kas prieštarauja mandagumo taisyklėms.

Klaidinga yra nuomonė, kad mandagumas yra tik įgimtų savybių ar net širdies gerumo, saikingumo pažymys, kad neturinčiam viso to, negalima būti mandagiam. Mandagumą galime savyje išauklėti, reikia tik noro, gero pavyzdžio ir pasiryžimo. Kai kurie žmonės, neturį pakankamai minėtų savybių, yra net labai mandagūs.

Mandagumą galima išugdyti. Nuolat rūpindamiesi ir stengdamiesi visa dailiai daryti, mes prprantame mandagiai elgtis. Tad mes nuolat turime save sekti, tikrinti, o pastebėję ką netinkamo savo elgesyje, turime stengtis, kad tas daugiau nepasikartotų. Ir tik taip save sekdami galime išauklėti savyje mandagumą. Kaip tėvai turi savo vaikus auklėti nuo pat mažens, pratinti prie mandagumo, taip ir mes patys turime stebėti savo elgesius ir taisyti juose mažiausias ir paprasčiausias ydas. Išnaikinę mažas klaidas — didelių nerasime. Seni tėvai sako: «Ką jaunas pasėsi, tą senas pjausi». Nebus didelio sunkumo ir varžymosi, jei iš mažens priprasime mandagiai ir padoriai elgtis.

Kad jūsų mandagumas nebūtų kitų sužalotas, venkite storžieviškų draugų, kurie savo storžieviškumu turi blogos įtakos, venkite girtų, kurie dažnai nesiskaito su žodžiais ir būna labai ir labai nemandagūs.

Pasistenkite rasti sau tinkamų draugų, draugų, su kuriais bendraudami galite ne tik

S P O R T A S

ST. BUTRIMAS

Šiandien mūsų kultūringas ir pažangus pasaulis stovi gana aukštoje civilizacijoje, aukštam kultūros laipsnyje visose srytose: moksle, spaudoje, sporte... Būti kultūringu žmogumi neužtenka tenkintis kokios nors vienos sryties paviršutiniu pažinimu ar tik jos dalies nepilnu išsiaiškinimu. Kad gavus pilną dalyko sąvoką reikalinga imti svarstyti pilnumoj. Primenu tai dėl to, kad pas mus čia Brazilijoje taip nedaroma. Stengiamasi apibūdinti dalyką, ne pilnoje formoje, kaip jis yra, bet iš mažiausios dalelės, gal net iš pačios šalutinės sprendžiama apie dalyko esmę: kas yra nesąmonė. Ėmiau temą sportas, tad ir noriu paliesti pačią sporto esmę ir duoti bendrą supratimą apie sportą jojo naudingumą, jojo reikalingumą mūsų jaunuomenės tarpe.

Sportas yra plačiu mastu apėmus šių dienų kultūringąjį pasaulį — Taigi kaip toki viena šaka laikyti ir apibūdinti sportu negalima. Negalima sporto išivaizduoti vien futbolo komandoje — žaidime, nes tai yra sporto atskira dalelė, o ne visas sportas. Kas ir nesudaro sporto.

Į sportą įeina įvairios sporto šakos — srytys: laisvi judisiai arba laisvoji mankšta, lauko gimnastika, įvairūs bėgimai, šokimai, disko mėtimas, rutulio stūmimas, ieties mėtimas ir t. t. Šios visos atskiros, bet priklausančios sportui šakos sudaro sportą ir tik tuomet, galima vadinti sportu, kada visose sporto šakose yra daromi užsiėmimai — sportuojama; visos šios srytys ir sudaro didžiulį veiksmą — sportą!

Imkim pavyzdį: Randama karo lauke

jiems gerą pavyzdį duoti, bet ir iš jų ko mandagaus ir padoraus pramokti.

Daugiausia mandagumo mes turime parodyti šeimoje.

Biaurūs yra tie namai, kur vaikai nesutinka su tėvais, nuolat pešasi tarp savęs. Visam tam išvengti būtina yra reikalingas mandagumas, kuris pasireiškia štai kaip: vaikai turi darbais ir žodžiais gerbti savo tėvus. Juk ir ketvirtas Dievo įsakymas sako: Gerbk savo tėvą ir motiną. Matome, kad nuo seniausių laikų buvo gerbiami tėvai. Keistai atrodytų, jeigu mes būtume su kitais žmonėmis mandagūs, o su tėvais akiplėšos. Iš vaikų burnos neturi išeiti joks blogas žodis, kurs galėtų izeisti juos, reikia jų klausyti ir nusilenkti jų valiai. Tėvai niekad nelinki savo vaikams nieko blogo, ir jų pamokymus reikia išklaudyti ir priimti širdin. Neniekinink jų, jeigu kartais jie ir klystų. Klysti kiekvienam žmogui įgimta.

Dalia - Ona.

žmogaus kūno ranka. Mes nešauksim, kad štai žmogus, bet sakysim žmogaus kūno dalis — ranka. Taip ir su kiekvienu dėsniu, kuris turėdamas sąryšį ir sudarydamas tik dalį objekto, neįgyja arba nesudaro bendrosios sąvokos vardo.

Turėdami bendrojo dėsniu dalį, negalima sakyti, kad pats dėsnis. Dėl to ir nedrasu, manau, sakyti sportas, kada turima galvoj sporto viena dalelė. Žaidžiant tik futbolu ir sakyti — sportas: tas pats, kaip paėmus žmogaus ranką sakyti žmogus.

Aš čia nieko nenoriu užgauti ir palieku ramybėje «sportą - futbolą». Bet noriu paaiškinti apie sportą plačiau mūsų lietuvių jaunimui, kad sudaryti pilną jojo sąvoką. Be to, kada Br. L. J. S-ga «Viltis» numato steigti sporto sekciją, turiu už pareigą supažindinti jaunimą, apibūdinamas sporto reikšmę ir jojo naudingumą. Sportas yra geru ir būtinu dalyku jaunuomenei, ypačiai mūsų išeivijos jaunimui — dirbančiam fabrikuose. Nuo sporto jie visai yra atitraukti, nes būnant Lietuvoje, kada prieina laikas atlikti būtiną karo tarnybą, pašaukiami kariuomenėn ir gauna savo kūnui naudingo darbo. Būdami kariuomenėje jaunuoliai gauna progos susipažinti su sportu ir išlavinti kūną įvairiomis sporto šakomis.

Būdami mes užsienyje galim įsteigti sportą visose šakose ir jaunimas vietoje girtuokliavimo, sportuotų. Br. L. J. S-ga «Viltis» randa tą jaunimo tarpe spragą ir mano ją užpildyti. Manau, kad tas pasiseks ir atneš naudingų vaisių. Jaunime, jei myli sportą stok į Br. L. J-mo S-gos «Viltis» sporto sekciją, kuri yra išdirbusi programą ir sportas bus pradėdamas nuo pačių įžanginių dalykų sistematingai. Bus mokinama įvairūs laisvi judėšiai, lauko, įrankių gimnastika, mėtymai disko, rutulio ir ieties, įvairūs šokimai ir bėgimai.

Tik tuo keliu eidami sportininkai atneš naudą sau, mūsų kolonijai, tautai. Sportuodami lietuviškoj dvasioj turėsime sušukti obalsį: stipriame lietuviškame kūne, stipri lietuviška siela! Sportas grūdina žmogaus kūną, o kartu stiprina ir jojo valią, jei tikrai yra daroma laikantis griežtų sporto taisyklių. Tikrasis sportas duoda kūnui stiprumą, kaip dvasinis penas suteikia dvasiai stiprybę. Tikras sportas padeda išlaikyti, žmogaus kūno struktūros linijas, įstato kūną į tikrus ir teisingus kūno kultūros rėmus. Jaunuoli! Laikas susirūpinti savo kūno harmonišku išlavinimu.

Todėl nieko neatidėliodamas stok į «Vilties» s-gos sporto sekciją.

Jį pažadino vėliau — AZORIN

kaip pažadinamas snaudžias vaikas, — ir jis kaip vaikas, gražiai davėsi nuvedamas į lovą ir nurengiamas. Ir sekantį rytą,

senis tebebuvo tylus, susimąstęs; vargšams, kai jie pasibeldė į duris, jis davė saują sidabrinų pinigų. Iš jo lūpų nebeišsiveržia nė mažiausias piktas žodelis. Visos šeimos nustebimui nėra ribų. Iš baisenybės senas ponas pavirto į vaiką. Susirūpino jo žmona, vaikai; negali išivaizduoti tokį pakitėjimą; kažkas rimta turėjo su juo atsitikti vakar vakare jam išėjus į stalda; kažkas atsitiko. Gal būt šitas jo gerumas yra dar baisnis už jo ankstybesnius iniršimus, gal būt šitas susmukimas yra pranašas kokios sunkios ligos. Visi žiūri, tiria, stebi tylintį senį neramūs, susisūpinę. Nedrįsta klausinėti, o jis užsispyręs tyli. Ir pagaliau, žmona, maloniai, su dideliu atsargumu, klausinėja senį. Kalba ilgai, bet senis nepasako savo paslaptį. Sakydamas slapčiausią paslaptį, pridėjo lūpas prie jos ausies žmonos veidas išsikreipia nestebimu.

— Trys karaliai ir vaikelis! — sušunka negalėdama susivaldyti.

Ir senis jai liepia nutilti, padėdamas pirštą ant lūpų. Taip, taip, žmona tylės. Tylys, bet visad galvos ką dabar ji galvoja. Nebežino geroji žmona kas yra blogiau, ar anksčiau buvę siautimai, ar šita jo beprotybė, taip, beprotybė, dabar. Trys karaliai ir vaikelis stalde! Tikriausia, vakar jam beeinant kažkas su juo nutiko. Pamaži per visus namus nuaidėjo žinia, kad senio žmona žino jo paslaptį. Vaikai klausia motiną, motina nenori sakyti; pagaliau pasako dukrai į ausį tėvo paslaptį. O ši sušunka:

— Kokia beprotybė! Vargšas!

Tarnaitė mato vaikus žinant senio tylėjimo paslaptį, bet iš pradžių nedrįsta klausiti vaikus. Pagaliau, sena tarnaitė, čia dirbanti jau tris dešimtis metų, klausia dukterį. Ir duktė į ausį jai prašnibžda keletą žodžių.

— O, kokia beprotybė! Vargšas, vargšas ponas! — sušunka senė.

PIRMASIS STEBUKLAS

(Pabaiga).

apie senį. Trys karaliai ir vaikelis stalde! Vargšas ponas!

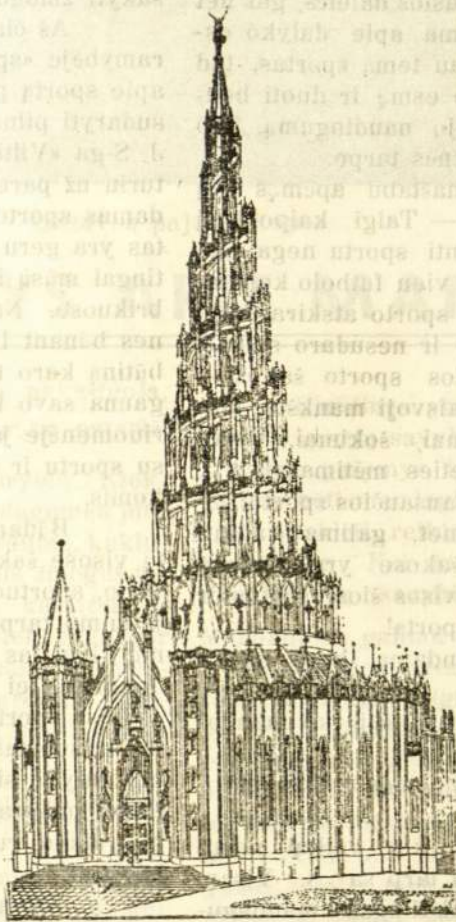
Ir ilgabarzdis senis be pykčio, be siuto, be nerimo, ramiai sau gyvena. Su gerumu jo asmeny susijungė duosnumas. Jis dalija sava pinigų neturteliams, vargšams. Visiems turi malonų žodį. Ir visi namuose susirūpinę, baimingi, nusiminę, žiūri į jį ilgu ir gailėstingu žvilgsniu! Ponas išėjo iš proto, kitaip negali būti. Stalde trys karaliai. Susikrimtusi žmona ieško garsaus gydytojo. Šitas daktaras yra labai mokytas vyras. Žino augalų ir akmenų savybes. Kai gydytojas įžengė į namus, jį nuvedė pas senį. Tas nesipriešindamas leidosi apžiūrimas; atrodė vaikas esąs, silpnas ir paklusnus vaikas. Gydytojas jį apžiūrėjo, teiravosi apie jo gyvenimą, papročius, maistą. Senis malniai šypsojosi. Ir kai, po ilgo klausinėjimo jis pasakė daktarui savo paslaptį, gydytojas palenkė galvą, sutikdamas, kaip sutinkama su bepročio žodžiais, norint kad jis neužpyktų.

— Taip, taip, — kalbejo gydytojas. — Taip, taip, gal būt. Trys karaliai ir vaikelis stalde. Ir antrą syk linkerėjo galva.

Ir atsisveikinęs, prieangy, kai senio žmona nerimaudama jį klausinėjo, pasakė:

— Tyli beprotybė, taip; tyli beprotybė. Jokio pavojaus, jokios priežiūros. Beprotis, taip, bet ramus. Jokios ypatingos dietos. Palauksime.

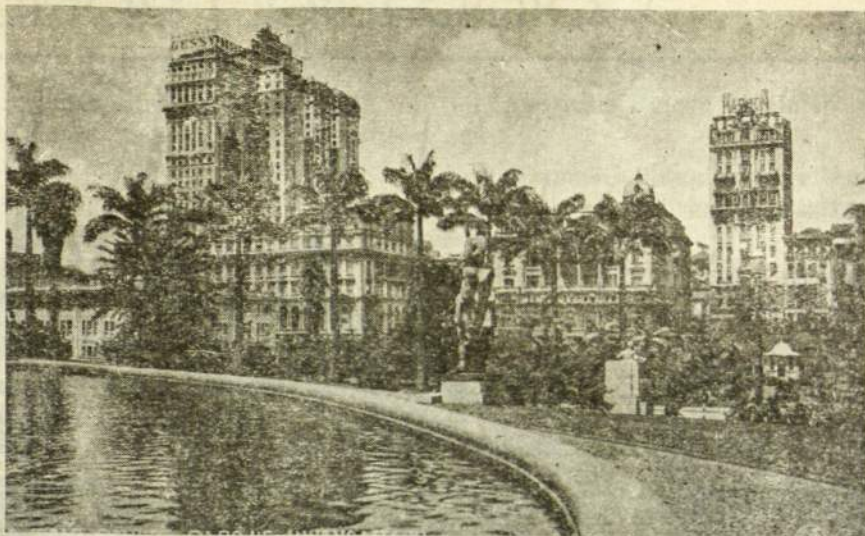
Iš ispanų kalbos išvertė P. Gs.

Priskelimo bažnyčia.

SKAITYK IR PLATINK VIENINTELĮ
PIETŲ AMERIKOJ ŽURNALĄ

“VILTIS”

Sĕo. Paulo miesto vaizdas.

VISUOMENĒS VEIKĒJAS

VLADAS KIRLYS-ŽVAGUTIS.

Mano draugas Jonas Kurtinis žymus ir garbingas žmogus. Tiesa, jis Nobile ekspedicijoje nedalyvavo ir pas ašigalio gyventojus sau šalininkų neieškojo, bet buvo Partijų Naikinimo draugijos vicepirmininkas arba, tiksliau pasakius, visuomenės veikėjas.

Jaunas būdamas Kurtinis mokslų nėjo, o ramiai sau su tėvu batus visuomenei siuvo. Gal todėl jis tą visuomenę taip pamilo ir jos likimu susirūpino. O gabus ir talentingas žmogus ir be mokslų gali daug nuveikti. Taip ir su Kurtiniu.

Mūsų miestely įsikūrė Partijų Naikinimo draugija, o jos iniciatoriai ir pakvietė Kurtinį narių susirinkimam, o susirinkimas jį ir išrinko vicepirmininku. Išrinktam juk reikia pratarti žodis į rinkikus. Kurtinis, žinoma, ir drožė visą kalbą, nurodydamas darbo planus.

— Ačiū, gerbiamieji, už garbę. Dabar, sako, būdamas vicepirmininku galėsiu daug naudingo darbo padirbti, o siūdamas batus, tai gal būčiau taip be naudos ir žuvęs...

Čia, žinoma, susirinkimas apgailėstavo, kad jis iki šiol buvo neįvertintas, o naujasis vicepirmininkas kalba toliau:

— Taigi, gerą darbą, gerbiamieji, padarėte, išrinkę vicepirmininku, nes aš, sako, visur ginsiu jūsų reikalus ir partijas iš gyvenimo prašalinsiu. Kai dėl partijų kenksmingumo valstybei ir visuomenei, tai čia daug nekalbėsiu, o nurodysiu pavyzdžius.

Susirinkimas, žinoma, nealsuodamas klauso nuoširdžios vicepirmininko kalbos ir laukia pavyzdžių, o jis ir nurodo:

— Vakar, sako, baigiu siūti Šerepienei tuplius, o darže kad pakilo triukšmas, tai net sienos sudrebėjo. Pasižiūriu — ogi mano kaimynkos Šerepienė su Blažiene kad pešasi, kad tąsosi už plaukų iš visos širdies. Kaip paskui paaiškėjo — tai Šerepienės višta padėjo kiaušinį Blažienės darže, o Šerepienė ir nuėjo, vadinasi, kiaušinio. Blažienė jai ir sako: «renki, renki kiaušinius gal jau kunigėliui?». Šerepienė, žinoma, užsigavo ir sako: «O kas tau darbo, cicilike?». Taip, galima sakyti, žodis po žodžio supyko ir susipešė, o tai įvyko dėl to, kad buvo nuomonių skirtumas, vadinasi, praktiškumas. Tad šalin, surinkta, iš gyvenimo partijas! Kai viena nuomonė bus, tai vaidams ir peštynėms bus kelias užkirstas. Tad susipraskime!.. To susipratimo pradžia padaryta ir ačiū, gerbiamieji, už išrinkimą manęs vicepirmininku.

Susirinkimas, žinoma, susijaudino ir Kurtinio darbo programai pilnai pritarė.

Po susirinkimo, paviešėję, jie išsiskirstė.

Einant Kurtiniui namo, vienas jo draugas Pempė, iš profesijos kalvis, norėjo prakalbinti, bet Kurtinis, nieko nebudamas ir didžiudamas, manė.

— Koks jis man draugas dabar?.. Aš tai aš... aš vicepirmininkas, o jis gėda geram žmogui pasakyti, kalvis?.. Ne, aš jam ne draugas!..

Pempė, nieko nežinodamas, nesuprato, kodėl Kurtinis, su kuriuo seniau buteliuką gerdavo, taip «nusiskubino», bet aš jam ausin ir paaiškinau:

— Jis, sakau, dabar nebe kurpius, bet Par-

Mes Lietuvos kareivel'ai Dra-ta ta...

Grožis -- moters teisė ir prievolė

Moteris turi būti graži. Tą teisę ji gauna gimdama. Bet kaip mažai moterų ta teisė naudojasi? Tai dažnai ne tiek jų pačių, kiek jų motinų kaltė, kurios nežinojo kaip pagimdyti ir išauginti gražius vaikus. Vaikas, dažnai dar motinos išėiuje, turi kovoti už gyvybę. Labai dažnai jis nelaukiamas ir nepageidaujamas. Ir jei jam, vis dėlto, pasiseka kovą laimėti, tai jis atsiņeša į šį pasaulį suardyta nervų sistemą ir nusilpnintą organizmą. Todėl nereikia stebėtis, kad grožis sutinkamas ir garbinamas kaip retenybė. Bet ar taip turi ir toliau likti? Ar neturėtų kiekviena jauna motina rūpintis gimdyti sveikus ir gražius vaikus? Sveikas maistas, grynas oras, sportas, vengimas nereikalingų rūpesčių ir susigraužimų, o iš kitos pusės, ugdymas savy gerų minčių ir dvasios veiklumo neštume, labai teigiamai atsiliepia į gimstantį kūdikį. Tačiau prigimtas grožis dar nėra viskas. Jis gali būti tuščias, nedvasingas. Įgimtas grožis trapus ir nepasto-

vus, ypač, jei nesirūpinama jo išlaikyti. Todėl kiekvienos moters pareiga yra rūpintis savo grožiu ir stengtis jį išlaikyti iki gillios senatvės.

Kaip būti gražiai? Mūsų laikais tai yra visai nesunku. Tam pasiekti yra daug kelių ir būdų. Kosmetika senai jau nebėra prabangos dalykas. Ji prieinama visiems. Vakarų Europos moterys jau senai išmoko pataisyti, tai ką gamta pašykštėjo sukurti pagal grožio idealą. Žmogaus sielą kilnina ne tik graži aplinka, bet ir gražis žmonės. Ir juo moteris geresnė ir doresnė, juo labiau ji turi stengtis būti graži. Nes grožis — jėga. Jis teikia pasitikėjimo savimi ir drąsumo. Per pasitikėjimą ir drąsumą, žmogus randa kelią į pasisekimą. Tai kodėl turėtų sektis vien blogos valios moterims? Kodėl geroji moteris negalėtų naudotis savo grožiu, per jį žengti į pasisekimą, būti pati laiminga ir teikti laimės kitiems?!

V. Andrinkaitytė.

tijų Naikinimo draugijos vice-pirmininkas arba, tiksliau sakant, visuomenės veikėjas. Jis, sakau, dabar kurpių biauřėjas ir į rankas nebeims, galimas daiktas, kad rytoj portfeliį nusipirks, o poryt jau automobiliu, sakau, važinės.

Pempė pakraipė pečius, pakraipė ir nuėjo savais keliais.

Skelbkitės

"VILTYJE"

Erdvėje už didžiausias sąjūdis. Rodės, kad tarp dangaus ir žemės, žiauriai kovamos ir mosuodamos milžiniškais sparnais, laksto geros ir piktos dvasios. Iš raudonosios Maskvos tryško kraujuotos mintys, keldamos neapykantą, pagiežą ir kerštą. Aiškus, metalinis balsas sakė: «Tesusinaikina proletariatas kapitalistinį pasaulį ir ant jo griuvėsių teįsmeigia raudoną vėliavą! Tuomet prasidės nauja pasaulio gadynė». Iš vatikano skleidėsi raminama maldos giesmė, teikianti paguodos nuvargusioms širdims. Gilus balsas kalbėjo: «Grįžkit prie Dievo! Žmonės pamiršo dangų ir paskelbė melo bei keršto karalystę. Pasaulis su piktu džiaugsmu veržiasi į Prakeiktojo spastus. Grįžkite prie Dievo!». Iš Vienos plito linksmo valsio garsai, kurie, kaip vynuogių kekės, raitėsi aplink kilnius Vatikano ir piktus Maskvos žodžius. Berlynas tikino pasaulį, kad vokiečių tauta yra išrinktoji tauta ir kad kitos tautos turi būti sutrupytos jos galybei padidinti. Modernusis Babilonas, Paryžius, kvatojosi iš visko ir kvietė džiaugtis gyvenimu.

Per amžių amžius tylėjusi erdvė prabilo žmogaus kalba. Ten kur pirma susidurdavo žvaigždės ir eidavo dangaus titanų kova, dabar susiduria žmogaus mintys ir eina žiauri aistrų, pagiežos ir neapykantos kova. Pirma į padangę pakildavo tik lakį poeto svajonė ir nusizeminusios sielos malda, o dabar jau ten girdėti grūmojimai, grasinimai ir kraujo pošvaisčių pranašavimai. Kadaisė iš aukštybių į nuvargusią žmogaus širdį plūdo ramybė, o dabar — nerimas ir baimė... Padangė nusimetė skaisčių apdarus ir leidosi apdrabstoma žemės purvais...

Tokios maždaug mintys slankiodavo radio telegrafinio, Jono Andriušio, galvoje, kai jis dežuruodavo naktimis prie radio priimtuvo. Tai buvo nubodus darbas. Erdvės orgijos Andriušiu jau seniai buvo įkryčiusios iki gyvo kaulo. Kartais jis imdavo fantazijuoti, kad netolimoje ateityje valstybės taip pat ims kovoti dėl erdvės, kaip dabar kovoja dėl sausumos ir jūrų...

Vieną naktį radio telegrafininkas, kaip visada, abejingai sukinejo kondensatorių, tikėdamasis sugausiąs kokią erdvės sensaciją. Jis jau ne kartą buvo pastebėjęs, kad į erdvę žmonės kartais paleidžia labai intymių minčių ir paslapčių. Andriušiu būdavo nepaprastai malonu patirti, kaip džiaugiasi ir kenčia tolimi, jam nepažįstami žmonės.

Staiga jo dešinė ranka, sukiniėjusi kondensatorių, sustojo. Labai neaiškiai, iš kažin kur to-

li toli, Andriušis išgirdo vienintėlį anglišką žodį: «Come».

«Come» lietuviškai reiškė «atvažiuok». Andriušis laukė, pasirengęs rašyti toliau, bet erdvė tylėjo.

«Atvažiuok!». Ką tas žodis galėjo reikšti? — pagalvojo radio telegrafininkas. Gal, koks komersantas prašo atvykti gyvenantį kitame pasaulio krašte savo kolegą pabaigti kokio prekybos reikalo? Jį galėjo paleisti koks Amerikos milijonierius, kviečiąs savo bičiulį atvažiuoti į svečius. Iš anksto susitarusi, tą žodį galėjo paleisti motina, kviečianti savo sūnų atvažiuoti prie mirštančio tėvo patalo. O, gal kokia ekscentrikė amerikietė, norėdama išreikšti savo ilgesį ir vengdama naudotis pasenėjusiomis telegrafo ir pašto susisiekimo priemonėmis, paleido į erdvę klajoti žodį, kad jis daug ką pasakytų jos mylimam žmogui?..

Paskutinė mintis labiausiai patiko romantiškai nusiteikusiam Andriušiu, ir savo vaizduotėje jis ėmė megzti romaną.

Kažin kur 27-me aukšte, New Yorke, prabangiai įrengtame bute, kaip sužeista amazonė, blaškosi jauna amerikietė. Ji kartais prieina prie lango, žvilgteliai į geometrines, kylančias į padangę, gelžbetonio mases ir su nekantrumu užskleidžia užuolaidas. Paskum ji griebia nuo staliuko iliustruotą žurnalą, bet vėl tuojau bloškia atgal. Perėjusi keletą kartų per kambarį, ji prieina prie telefono:

— Alio! Radio stotis? Atsakymo negavot? Ne!

Andriušio mintis nutraukė kažin koks Vienos valsas. Jis nekantriai pasuko kondensatorių ir rezgė toliau savo fantaziją.

(Pabaiga sekančiam numerį)

SPAUSTUVE HALLER

E. RRUNO HALLER

Rua Prates, 141 - Tel. 4-2782 - São Paulo

ĮVAIRUS SPAUSDINIAI

Kainaraščiai, katalogai ir visokie spalvuoti darbai.

KAINOS PRIEINAMOS

Atliekame visokius užsakymus lietuvių kalboj

Argentinos upės

Atvykusius į Pietų Ameriką pirmiausia stebina įvairūs gamtos pavojai: viskas čia nepaprasto dydžio. Augmenija, kur yra pakankamai drėgmės, smarkiai vystosi, klesti. Čia matom milžiniškas lygumas tūkstančius kilometrų besitęsiančias (Pampa), upes, ežerus, dykumas, kalnus. Čia auga patys menkiausi (Puna de Atacama) ir vešliausi milžiniški medžiai bei augalai (Misiones ir kitur). Bet aš visa tai apeidamas čia noriu pakalbėti, šį kartą trumpai, apie Argentinos upes.

Visi mes gerai žinom didžiausią Argentiną ir vieną iš didžiųjų pasaulio — Rio de la Plata upę. Bet ar visi žinom, kad ją sudaro kitos trys didelės upės? Būtent: Parana, Uruguay ir Paraguay!

Parana — gvaraniškai (indėnų tarmė) reiškia jūros giminaitę — ima pradžia Brazilijoje, Montigueira kalnuose ir ten vadinama *Rio Grande*. Ji bėga labai sriauniai nuo krioklio į krioklį ir netinka susisiekimui. Tik susibėgus su *Paraguay* upe, ji teka jau per lygumas ir yra ligi pat pabaigos tinkama laivininkystei. Pakeliui su savim ji neša milžinišką kiekį nuosėdų ir sudaro šimtus salų. Prabėgusi 4.500 kilometrų ji išsidalina į rankoves ir sudaro Rio de la Plata deltą. Priėmusi Paranahyba (Brazilijoje) intaką ji yra vieno kilometro platumo, bet pabaigoj savo ilgos kelionės ji turi 20 ir iki 30 kilometrų pločio. Jos gilumas nėra visur vienodas. Nuo pradžios ligi Parana miesto — 15 metrų. toliau sumažėja ligi 7 ir pabaigoj siekia jau 48. Parana neša 60.000 kubinių metrų vandens per sekundę. Ta milžiniška vandens masė daro nepaprasto įspūdzio. Parana upe ligi pat Santa Fe miesto (600 kilometrų nuo žiočių) plaukioja okeaniški laivai. Čia eina gyviausias prekių apsimainymas su visu pasauliu. Upė tinka navigacijai nuo žiočių aukšty 2.000 kilometrų.

Uruguay — gvaraniškai Šliužų upė, — ima pradžia Geral kalnuose Brazilijoje. Pradžioje teka kalnuotom vietom, sudaro daug krioklių ir nėra tinkama susisiekimui. Tik vidury savo kelionės bėgdama per lygumas, ji pasidaro plaukiojama ir išlieja į tikrus ežerus, kurie kartais siekia 11 kilometrų pločio. Jos vanduo tyras, šviesus; pakrantės smėlėtos. Uruguay turi 1.500 klm. ilgio. Pradžioj ji yra 600 metrų išiliejant į Rio de la Plata.

Paraguay — gvaraniškai — Girlandų upė, — ima pradžia irgi Brazilijoje ir teka per Boliviją, Paragvajus ir Argentiną — visą laiką lygumomis. Ja plaukiojama beveik ligi pat istakų. Ji turi virš 2.000 klm. ilgumo.

Rio de la Plata — tai įlanka prėsco vandens, užimanti milžinišką plotą — 35.000 kvadratinų kilometrų, arba didesnę pusę Lietuvos teritorijos. Į ją subėga Parana ir Uruguay upių vandens, siauriausia jos vieta siekia 40 klm. ir plačiausia — 350 kilometrų. Rio del Plata vanduo yra gelsvas, nes ji kasmet priima 60.000.000 kubinių metrų nuosėdų, kurias jai atneša Parana ir Uruguay. Šios nuosėdos beveik visos pasilieka Argentinos pakraštį. Rio del Plata ilgis — 180 kilometrų.

Be šių trijų didžiųjų upių, Argentina turi kitų didelių upių, kaip Rio Negro (virš 2.000 klm.) Rio Colorado ir kitos. Bet smulkiau apie jas pakalbėsime kitą kartą.

P. Gs.

VARGUOLIS.

PAKOL JAUNYSTĖ...

Pakol jaunystėj tebežydi,
linksma saulutės šypsena;
pavasario žibučiai lydi,
tą sielą laisvą, nekaltą.

Pakol širdis plasta krūtinėj
ir kraujas verda, tek' smarkiai;
čia gema mintys sidabrinės,
tik protas neskiria ryškiai.

Tai tol gali jaunuole žaisti,
saulėtai mirgančiuos baruos;
jaunatvės medžio lapus skleisti,
tarp aukštų kalnų, paupiuos.

Dažnai neranda tiesaus kelio,
tamsybėj žista ne viena;
iškloto erskėčiais takelio,
nenor sau rinktis, eit diena.

Šia modernia laisvės gadyne,
ne viena garbina stabus
aukoja savo nekaltybę
praranda žmoniškus jausmus.

Žinok — jaunystė dings kaip sapnas,
užgęs širdis sustings kaulai;
paliks tik kurčias šaltas kapas
ir atmintis kaip gyvenai

O brangios sesės, lelijėlės;
garbė pakils, vardas nežus.
Jei jūsų tyros širdužėlės
saulės — močiūtės dukroms bus.

J A U N E S N I E S I E M S

Naujus mokslo metus pradėdant.

Pernai gruodžio mėn. 1 d. apleidote mokyklos suolą ir linksmiais veideliais atsisveikintot dviem mėnesiams, t. y. iki 1936 m. vasario mėn. 1 d., su mokytojais. Atsisveikintot linksmi su džiaugsmu todėl, kad dešimties mėnesių sunkus protinis darbas nuvargino jus, reikalinga poilsio, naujų jėgų.

Jau atostogos baigiasi. Reikės įsitraukti į darbą, kad nauji mokslo metai būtų naudingesni negu pereiti. Todėl pradėdant mokyklą lankyti turite gerai apgalvoti, kaip tatai atsiekti. Kad nebūtų per daug galvosūkių, manau, šiuo straipsniu siek tiek padėti jums.

Mokslą jus lankote pažinti visa, kas be mokslo yra nesuprantama, neaišku. Pav. saulėtą dieną palijo lietus. Nustojus lyti danguj matomas didžiulis įvairiaspalvis lankas, vad. vairovystė arba laimės juosta. Be paaiškinimo nesuprantama kas ji per viena, kaip atsiranda. Tokių neaiškių gamtos stebuklų yra daug. Mes nebuvo kituose kraštuose nežinome, kokie yra kraštai, kas ten gyvena, kaip gyvena ir t. t. Todėl iš mažens ir mokomės kad pažinti viską. Dabar kykla klausimės, kodėl mokomės savo lietuvių mokykloje. Esame daugumas gimę Lietuvoje iš tėvų lietuvių. Daug girdime pasakojimų iš giminės šalies. Šie pasakojimai mums yra malonūs, norime kuo daugiau klausyti, žinoti, kas tai yra mūsų tėvų, protėvių sunkiai atkovota šalis. Už tai ji ir yra brangi lietuviams. Lankydami brazilų mokyklas nieko negirdėtume apie tėvynę — Lietuvą.

Jaunystės dienos yra laisvos nuo visokių rūpesčių — negalvojimų ką valgysim, kur gyven- sim, kuo apsirengsim. Tuos rūpinas mūsų geradėjai tėveliai. Dabar tik ir turime laiko pasižvesti mokslui, nes užaugę turėsime patys sau užsidirbti pragyvenimui.

Jaunystės laikas labai trumpas, bėmatant, jis ir prabėga. Todėl turime jį branginti. Yra

priežodis: «Laikas — pinigai». Todėl negalima nė minutės praleisti veltui be naudos. Taigi vaikučiai, pradėdami mokyti pasistenkim to teisingo priežodžio žodžius giliai į mažutes širdes įsidėti ir visuomet prisilaikyti darbe. Pasistenkime kuo daugiau žinių gauti iš brangiosios mūsų tėviškės, kad suėję su kitų tautų vaikais galėtumėm daug ko papasakot jiems. Visada klausykime mokytojų, tėvelių ir vyresniųjų patarimus, nes jie mums tik gero trokšta. Saugokimės ir nedraugaukime su išdykėliais gatvės vaikais, kurie apart blogo nieko nepažįsta.

Baigdamas linkiu jums, mažieji prieteliai, šiais mokslo metais išmokyti dar daugiau negu pereinamais, dar labiau pamilti mūsų Tėvynę — Lietuvą.

Jūsų prietelis.

Gudrus baudžiauninkas

Seniau, kada dar baudžiava reikėjo eiti, vienas baudžiauninkas, iškepus žąsį nešė dvarininkui dovanų. Mat, tarėsi lengviau gausias baudžiavą atlikti. Bet ką reiškia turtuoliui žąsis.

Tačiau dovaną priėmęs dvarininkas juokais sako:

— Ką gi tu man atnešei tą vieną žąsį? Mes juk esame šešiese: du sūnūs, dvi dukters ir mudu su pačia. Kaip gi tu visiems mums padalysi tą žąsiukę?

Taip tas žmogus ir pradėda dalyti. Nupiovēs galvą, davė šeimininkui.

— Te tau, — sako, — galvą, nes esi viso dvaro galva:

Nupiovē abu sparnus, padavė po vieną dukterims:

— Tekite judviem po sparnuką, nes judvi netrukus turėsite iš dvaro išlėkti.

Vaikams padavė po kojukę:

Mūsų jaunesnieji 1935 m. gruodžio mėn. 4 d. baigę lietuvių pradžios mok. kl. S. Paulo m.

I V A I R U M Ē L I A I

PAMOKA APIE ASILĀ.

Mokytojas klausia Petruko:

— Kas yra asilas?

Petrukas atsakē:

— Tai arklys, kuris tingējo mokytis.

NEPAPRASTAS STIPRUMAS.

Kaziuko tēvas kaime buvo stipriaisias žmogus. Kartā naktį staiga pasimirē. Apie tėvo mirtį Kaziukas kaimynams pranešē. Dēl staigios mirties, ir kad naktį atsitiko visi stebėjosi. Kaziukas paaiškino:

— Tēvas buvo tiek stiprus, kad mirtis tik naktį miegantį tepajēpsmaugti

IŠSISUKĖ IŠ BĒDOS.

Jonukas norējo pasivogti obuolių. Nuējo į svetimą sodā, užsili-po į medį ir nuskynē vienā obuolį. Tuo tarpu pamatē šeimnininkas ir pradējo barti:

— O tu, palaidūne, kaip drįsti vogti, aš tau kailį išpersiu.

Mes ir kinietiskai mokam šokti.

— Judu turēsite vaikšioti tėvo pėdomis.

Šeimninkei padavē patį smaigaliukā, o jam pačiam teko visa likusi žąsis. Toks gudrus išdalinimas dvarininkui labai patiko, ir jis baudžiauninkā gausiai apdovanojo.

Kaimynas, išgirdęs, kad ansai baudžiauninkas už vienā žąsį tiek dovanų gavęs, iskepe penketā ir nunešē dvarininkui. Tada dvarininkas sako:

— Mes juk esame šeši šeimynos, tai kaip gi tu tas penkias žąsis mums padalysi?

Žmogelis manē šiaip, manē taip, bet padalyti neišmanē.

Tada dvarininkas liepē pasaukti anā baudžiauninkā. Tasai atējūs ēmē taip dalyti: paēmē vienā žąsį, padavē dviem berniukams ir sako:

— Tai jis trys.

Antrā žąsį padavē dviem mergaitėms:

— Tai, — sako, — ir jūs trys.

Trečią padavē šeimnininkui ir šeimninkei, sako:

— Ir jūs trys. O dabar — dvi žąsys ir aš, tai irgi trys.

«Sk.»

— Dėduk, kad aš nevagių obuolių, aš tik norėjau nukritusį obuolį pakabinti.

PADARYSIU TAIP, KAIP MANO TĒVAS PADARĖ.

Vienas bernas atėjo į smuklę. Pabalnotą arklių paliko lauke. Išėjęs iš smuklės joti namo, — žiūri balno nebėra. Įėjęs į smuklę bernas sako: — Vagys mano balną pavogē. Padarysiu taip, kaip mano tėvas padarē.

Vagis pabijojęs grasinimų išėjęs uždējo balną. Bernas atsisėdęs rengēsi joti. Tada vagis, stovėdamas netoli paklausē, ką jo tėvas vagims padarēs. Bernas atsakē:

— Ogi pasitiesē rudinę ir parjojo.

P. Mėdis.

V sk. mokynys.

PATARLĖS IR PRIEŽODŽIAI

Ir duris uždarius laikas bėga.

Yra žmonių, nėra žmogaus.

Lazdos du galai. Nė vienas grėblys

negrėbia nuo savęs.

Vietoj gulėdamas ir akmuo apželia.

Aš jam kalną pyliau, jis man duobę kasē.

Bendras arklys visada liesas.

Čia žodis, čia ir darbas.

Duona verkia tinginio valgoma.

Kiek atrieksi, tiek ir valgysi.

MISLĖS.

Atlėkē paukštis be sparnų, itūpē į medį be šakų, atējo senē be dantų ir paukštį prarijo.

Marga karvė dangų laižo.

Dirvonas be takų.

Bitės liemuo, lino geluo, viršui mėnuo teka.

Kari karikas, tupi tupikas. Kad karikas nekarētų — ir tupikas netupētų.

Ko prieš kalną negali užvežti?

Miške gimęs, miške augęs, niekad saulės neregējo.

Šimtu vyta, šimtu pinta, šimtu pavijota.

IS "VILTIES" S-GOS VEIKLOS

Jaunimo S-gos "Viltis" suvažiavimas.

Šių metų sausio 5 d. 3 val. po piet «Dariaus ir Girėno» salėje įvyko Jaunimo S-gos «Viltis» skyrių atstovų suvažiavimas, kuriame dalyvavo 24 atstovai: 12 iš Bom Retiro skyriaus, 9 iš Mokos ir 3 iš Villa Bellos. Taip pat dalyvavo virš 40 svečių, jų tarpe spaudos ir kitų organizacijų atstovai.

Suvažiavimą atidarė pasakydamas pritaikintą kalbą p. V. Nalivaika, Centro V-bos pirmininkas. Jis savo kalboje nušvietė organizacijos nuveiktus darbus ir tas visas sąlygas, kuriose teko dirbti ir palinkėjo, kad šie metai būtų dar našesni kaip pačiai Sąjungai, taip ir visai kolonijai.

Į suvažiavimo prezidijumą išrinkti V. Godliauskas, St. Butrimas, St. Puišys ir V. Nalivaika.

Po to ėjo sveikinimai.

Liet. Kat. Bendruomenės ir «Šviesos» Redakcijos vardu sveikino p. St. Puišys.

P. St. Vancevičius sveikino Lietuvių S-gos ir «Lietuvio» vardu ir p. Ambrozevičius Mokos mokyklos Tėvų Komiteto vardu.

Po to sekė p. J. Stankūno paskaita: «Mūsų jaunimas ir veikimas», kuris į visus padarė gerą įspūdį.

Paskaitai pasibaigus Centro Valdybos nariai: pirmininkas, išdininkas ir «Vilties» redaktorius padarė trumpą pranešimą iš nuveiktų darbų. Taip pat ir skyrių atstovai padarė savo pranešimus. Iš jų paaiškėjo, kad narių skaičiumi pasižymi Bom Retiro skyrius, o finansiniu stoviu Villa Bellos skyrius, kuris šiuo metu turi kasoje grynais pinigais net 478\$500, padarydamas pajamų 2:656\$100 ir išlaidų 2:177\$600.

Del «Vilties» žurnalo išneštas pageidavimas, kad šiais metais kiekvienas S-gos narys privalo išplatinti pažįstamų tarpe bent po 2 egzempliorių kiekvieno numerio ir daugiau jį propaguoti.

Įstatų reikalu nutarta pavesti Centro Valdybai juos neatidėliojant užregistruoti atatinamojo Valdžios įstaigoje.

Po to ėjo Centro Valdybos ir Revizijos Komisijos narių rinkimai. Slaptu balsavimu į Centro Valdybą išrinkti: St. Puišys, V. Godliauskas, St. Butrimas, Ant. Šimbelis ir P. Šukys. Kandidatais liko V. Nalivaika ir A. Serbenta. Į revizijos Komisiją: J. Bratkauskas, J. Juodgudis ir J. Stankūnas. Kandidatu Milius.

Einamuose reikaluose nutarta: steigti prie «Vilties» S-gos sporto sekcija, priimti S-gai himną, propaguoti pasilinksminimuose tautiškus šokių bei žaidimus, raginti lietuvaiteis įsigyti tau-

tiškus rūbus ir daugiau kreipti dėmesio į skyrių veikimą.

Uždarymo kalbą pasakė p. V. Godliauskas, kuris karštais žodžiais kvietė visus prie bendro darbo mūsų jaunimo ir bendrai visos kolonijos labui.

Suvažiavimas užbaigtas Tautos Himnu.

Korespond.

Pirmas Centro Valdybos posėdis.

Pirmas J. Sąjungos «Viltis» Centro Valdybos posėdis įvyko sausio 16 d.

Nariai pareigomis pasiskirstė šiaip:

Pirmin. — V. Godliauskas,

V.-pirm. — St. Butrimas

Sekretorius — St. Puišys

Išdininkas — A. Šimbelis

Vald. narys — P. Šukys.

Centro V-bos būstinę numatyta pas išdininką p. A. Šimbelį, *rua Aureliano Coutinho, 10.*

BOM RETIRO NAUJA VALDYBA.

Sausio 22 d. įvykusiam «Vilties» S-gos Bom Retiro skyriaus narių susirinkime išrinkta nauja valdyba, kurios nariai sausio 29 d. pareigomis pasiskirstė šiaip:

Pirmin. — St. Puišys

V.-pirm. — K. Šliumba

Išdin. — A. Šimbelis

Sekr. — J. Bartkus

Ukio Vedėjas — R. Dabrickas.

Kad skyriaus veikimas būtų gyvesnis, nutarta dažniau daryti susirinkimus su pasilinksminimais, sustiprinti chorą ir reorganizuoti orkestrą. Posėdžiams ir susirinkimams tapo išnuomuota salė — *rua Bandeirantes, 92* — du kart į savaitę: trečiadieniais ir ketvirtadieniais. Nutarta taip pat steigti ir knygynėlį. Knygų pradžiai jau šiek tiek yra.

VILLA BELLA VILTIEČIŲ SUSIRINKIMAS.

Sausio 26 d. 3 val. po piet Vytauto Didžiojo mokyklos rūmuose įvyko Jaunimo S-gos „Viltis“ Villa Bellos skyriaus metinis narių susirinkimas, kuriame dalyvavo ir Centro Valdybos 4 nariai, iš jų V. Godliauskas susirinkimui pirmininkavo ir St. Puišys sekretoriavo. Nors skyrius narių skaičiumi neperdideliausias, bet veikimu, reikia pripažinti teisybę gal net pralenkė kitus didesnius skyrius. Iš V-bos pirmininko Petro Šukio paaiškėjo, kad pereinamais metais bu-

ŽEMĖS ŪKIO KOLONIJOS STEIGIMAS.

Jau ketvirtį metų eina, kaip São Paulo kolonijoje egzistuoja ūkininkų draugija „Grūdas“, kurios pagrindinis tikslas — padėti ūkininkams įsteigti savo žemės ūkio koloniją. Nors buvo imtasi įvairiausių žygių, bet dėl tam tikrų priežasčių šis klausimas stovėjo vietoje. Ir tik dabar, atvažiavus naujam konsului p. Gaučiui į S. Paulo, šis klausimas pradėtas svarstyti rimčiau.

Šių metų sausio 19 d. draugijos „Grūdas“ pirmininko p. F. Čemarkos bute įvyko visos kolonijos visų organizacijų pirmininkų, laikraščių redaktorių, mokytojų, kitų veikėjų ir šiaip suinte

vo padaryti 7 visuotini susirinkimai, 4 savybės ir 1 viešas vakaras ir daug kitų darbų nuveikta. Piniginiu atžvilgiu savo balansą suvedė: net su 478\$500 gryo pelno ir skolų jokių neturi, nežiūrint į tai, kad metų bėgy valdybos pirmininkai net tris kartus keitėsi.

Į skyriaus valdybą išrinkti: p. p. Petras ir Pranas Šukiai, J. Kaupas, J. Sakalauskas ir p-lė A. Rukštytė.

Iš atskirų nutarimų pažymėtini: a) atgavinti buvusį „Vilties“ chorą, b) sustiprinti savo žurnalo „Viltis“ propagandą ir platinimą, c) įkurti prie skyriaus sporto sekcija, kurios vedėju išrinktas Juozas Masiulis, d) prisidėti aktyviai prie bažnyčios jos pašventinimo proga papuošimo ir e) praveisti jaunimo tarpe viltiečių vaju, tai yra pritraukti į S-gą vieno mėnesio bėgy kiekvienam esančiam nariui po vieną narį. Nors šis dalykas dar naujas, bet skyriaus nariai pasirijo jį būtinai įgyvendinti, taip kad kitame susirinkime narių dalyvaus dvigubai ar trigubai daugiau, negu kad dabar.

Bendrai Villa Bellos viltiečių susirinkimas padarė visiems gerą išpūdį.

Susirinkime dalyvavo ir apie 20 svečių, kurie, reikia tikėtis, beveik visi laikui bėgant įstos į jaunimo S-gą ir prades veikti susispietę po viltiečių vėliava.

Išrinkta valdyba pareigomis pasiskirstė šiaip:

Pirmin. — P. Šukys

Vice-pirm. — Pr. Šukys

Sekretoriu — A. Rukštytė

Iždininku — J. Kaupas

Ūkio vedėju — J. Sakalauskas.

Naujai V-bai širdingai linkim pasisekimo ir visam skyriui išvermės ir susiklausimo.

St. P.

resuotų žemės ūkio kolonijos steigimu (viso 25 žmonės) bendras posėdis, konsului p. Gaučiui vadovaujant, kuriame nutarta esamą draugiją „Grūdas“ perorganizuoti į lietuvių ūkininkų kooperacijos bendrovę „Grūdas“ ir įsteigti prie jos žemės ūkio kolonijos steigimo fondą.

Kolonizacijos planui išdirbti ir įstatams paruošti tapo išrinkta komisija iš 7 narių, kurios pirmininku išrinktas pats ponas konsulas, o sekretoriais visų laikraščių redaktoriai.

Išrinkta komisija posėdžiavo du kartu ir vasario 18 d. naujos kooperacijos bendrovės įstatatai tapo išdirbti ir priimti. Dabar kovo 29 d. įvyks bendras visuotinas ūkininkų susirinkimas, kuris tuo reikalu tars savo paskutinį žodį.

Taigi matom, kad žemės ūkio kolonijos steigimas jau tapo žymiai pastumėtas pirmyn.

Mokyklų r. formos.

Sausio 22 d. São Paulo Lietuvos Konsulas p. P. Gaučys padarė lietuvių mokyklose mokytojų tarpe tam tikrus pakeitimus. Į Villa Bellos mokyklą tapo paskirta nauja mokytoja ponia Z. Nalivaikiene.

Dėl šių reformų mūsų kolonijoje kylo daug kalbų ir kitokių gandų, bet pastaruoju laiku gyvenimas vėl įeina į normales vėzes.

Bus statoma nauja mokykla.

Vasario 16 d. „Parque das Nações“ prie stoties Santo André konsului p. Gaučiui dalyvaujant tapo įmurtas naujos mokyklos kertinis akmuo. Tai bus ketvirtoji nuosava mokykla. Žemės sklypą mokyklai dovanojo „Parque das Nações“ žemės savininkas.

„Vilties“ S-gos užregistravimo reikalu.

Einant „Vilties“ suvažiavimo nutarimu, Centro Valdyba, padarius kai kuriuos įstatų pakeitimus, jau juos išvertė į portugalų kalbą ir kovo mėnesio pradžioje bus įteikti į valdžios tam tikrą įstaigą juos įregistruoti.

PASTABA

Šį žurnalo „Viltis“ numerį redagavo du redaktoriai: p. Povilas Korsakas 163 — 174 puslapius ir St. Puišys 161 - 162 ir 171 - 176.

Dėl tam tikrų priežasčių, ne nuo Centro Valdybos priklausaučių, šis numeris už sausio mėnesį išėjo pavėluotai.

Žurnalo administracijos adresas — rua Aureliano Coutinho, 10. Kreiptis pas Administratorių p. A. Šimbeli.

Siuvėju Dėmesiui

Duodame vyriskų ir moteriškų rūbų kirpimo pamokas labai prieinamomis sąlygomis.

JUOZAS ir STASYS ŠLIKTAI

Siuvėjai - specialistai, diplomuoti Chmieliansko Kirpimo ir Siuvimo Akademijoje Kaune su ilgamete darbo praktika Lietuvoje ir São Paulo.

Vyriskų rūbų kirpimo pamokos duodamos ant rua Duque de Caxias Nr. 6 — A; moteriškų — rua Conceição Nr. 79-A. Ten pat siuvami, sulig naujausių madų vyriški ir moteriški rūbai. Didelis medžiagų pasirinkimas.

Vokiečių fotografijų įstaiga.

“BERNARDO”

Įsteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidiname, o taip su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus.

Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas nr. 103)

Tel. 4-5576 - São Paulo

Dr. ADOLPHO TAUBKIN

ADVOKATAS

(Diplomuotas S. Paulo Fakulteto)

Civilinės ir prekybinės bylos, kontraktai (ipotekos, žemės pirkimas ir pardavimas ir t. t.) skolų išreikalavimai ir visi kiti juridiniai reikalai.

Raštinė: Rua Direita, 2 - 2-as aukštas salė 5.
Tel. 2-1629. Atidaryta: nuo 9 iki 11 ir nuo 3 iki 5 v. v.

Kalba lietuviškai.

DOMĖS!

DOMĖS!

Naudokites gera proga.

Jei rengiatės sau gustą sukti ir norit parinkti geromis sąlygomis tinkamą vietą, tai kreipkitės pas Antonio Guerino, Rua Madre de Deus, 48 Nr. Moka.

Parduodami sklypai ir statomi namai ilgam išsimokėjimui, randasi geroje vietoje — netoli Lietuvių pr. mokyklos, susisiekimas puikus — tuojau prie pat sklypų kursuos omnibusai, elektros šviesa, greit bus pravesta vandentiekis ir kanalizacija.

Tad neatidėliokit, nes kainos tuoj pakils.

Pasiteiraukite — isitikinsite.

JAUNIME, tavo jauna dvasia visuomet reikalauja peno. Tu gyveni ne nien kūnu, bet ir siela. Tu privalai maitinti savo dvasią lietuvišku spausdintu žodžiu. Nieko nelaukdamas užsisakyk vienintelį Pietų Amerikoje jaunimo žurnalą

“VILTIS”

Tu jame rasi visada daug naudingų pasisakymų, apysakų gražių vaizdelių iš savo gimtinės ir kitų kraštų, daug įdomių ir pamokinančių straipsnių, eileraščių, juokų ir kt.

«VILTIS» metams kainuoja tik 8\$000, pusmečiui 5\$000. Į Lietuvą — metams 15\$000 pusmečiui 8\$000. Į visas Amerikos valstybes metams 12\$000, pusmečiui 6\$000.

Pinigus siųsti:

“VILTIS” - Rua Aureliano Coutinho, 10

SÃO PAULO

Dr. A. Kandia ir M. Kogano Laboratorija

MEDICINIŠKAS IŠTYRIMAS:

Kraujo, nugarkaulio smegenų, šlapumo ir išmatų

Rua Barão de Itapetininga, 52 3 aukš. Priėmimo val. nuo 9 - 12 ir 3 - 7. Sekmad. 10 - 12

VILLA ZELINA

AUKŠTA VIETA, GERAS ORAS, PLAČIOS GATVĖS, SVEIKAS VANDUO, ELEKTROS ŠVIESA, LIETUVIŲ BAŽNYČIA IR T.T. BONDŽIŲ, AUTOBUSŲ IR TRAUKINIŲ SUSISIEKIMAS SKUBEKIT. ISIGYTI NUOSAVĄ ŽEMĖS SKLYPĄ! DUODAMA MATERIOLAS SUSISIEKIMAS JIMŲI, DAR YRĄ ŽEMĖS PŲ 10000 UŽ M.² ILGAM IŠSIMOKEJIMUI. TEIRIAUTIS: PRACA ANTONIO PRADO Nº3 SOB. TELEPHONE 2-5023

VIETOJE:
PAS KARLOS KORKISCHKO
AV. ZELINA Nº 33
ŽEMĖS SAVININKAS CLAUDIO MONTEIRO SOARES.